

Едвамъ прѣзъ 1822. год. кралятъ се съгласи да се присъедини гражд. Хърватска отъ морето до р. Сава (респект. Купа) къмъ севѣр. Хърватска, затова пакъ отне голѣмитѣ кварнерски острове Цресъ, Къркъ и Лошинъ и ги присъедини къмъ Истра, която както и Далмация остави като отдѣлна областъ подъ прѣмото управление на Австрия.

И тъй Хърватско е разпокъсано на 4 части; гражданска Хърватска (Хърватско и Славония), военна граница, Далмация и Истра. Владетелитѣ, когато се коронасватъ за унгар. и хърв. крале даватъ клетва, че ще се грижатъ за съединението на хърв. земи и ще съблюдаватъ старитѣ права и свободи на Хърватско, а въ другъ тѣ ги разединяватъ.

И на този остатъкъ (гражд. Хърватско и Славония) отъ нѣкогашното Хърватско налитатъ Австрия и Унгария, ала не могатъ да го сломатъ.

Да продължимъ сега борбата на Хърватско на маджарския фронтъ.

Въ 1845. год. хърват. събрание рѣши да се уреди за Хърватско отдѣлно кралско намѣстничество и отдѣлно отдѣление за хърв. работи при придворната канцелария.

Маджаритѣ като видѣха, че кралятъ утвърди въвеждането на хърв. езикъ за официаленъ въ Хърватско, уплашиша се, че може да утвърди и това рѣшение на хърв. събрание, затова по предложението на Лудъ Кошутъ тѣхнитѣ жупании пращаха депутации до краля съ молба да не утвърди горнитѣ рѣшения. Той и не го утвърди. За голѣмо съжаление Маджаритѣ намѣриха свои привърженици между самитѣ Хървати, които въ Хърватско били наречени „Маджарони“.

Въ 1847. год. кралятъ свика общия парламентъ въ Пресбургъ. Прѣди това на 20/X трѣбваше да се събере хърв. събрание въ Загребъ, за да избере свои нунции за общия парлапентъ. А пакъ още по рано се свикаха хърв. жупанийски събрания, за да избератъ свои представители за въ народ. събрание и да имъ даджтъ упжтвание какво да предлагатъ въ него.

Желанията на жупан. събрания сж: Хърватско да има свое самостоятелно правителство въ Загребъ и свой придворенъ канцеларъ въ Виена; Далмация и военната граница да се присъединиятъ къмъ Хърватско. Тѣ се поставиха на онова становище изказано въ точ. 1. отъ предложенията си за реал. уния, (1790), което гласи, че Хърватско ще приема заповѣди отъ унг. намѣстничество до тогава, до дѣто се освободатъ хърв. земи, които сж подъ Венеция и Турция. Понеже тия земи (освѣнъ Босна) сж освободени тѣ намиратъ, че е дошло врѣмето, когато Хърватско може да съществува като отдѣлна политич. единица и затова искатъ да се върнатъ въ персонал. уния съ Унгария.

Събранието въ Загребъ избра своитѣ нунции и имъ възложи да искатъ въ общия парламентъ да се утвърдатъ реченитѣ стари права на Хърватско.

Въ общия парламентъ се внесе на разискване законопроектъ за маджарския езикъ и маджар. народность.